

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **D.**, spol. s r.o., D., IČO: X., zastúpeného JUDr. B. S., advokátkou v D., proti žalovanému : **1/ P. S.**, bývajúcí v K., **2/ Mgr. M. S.**, bývajúca v K., obaja zastúpení JUDr. E. S., advokátkou v D., **o zaplatenie 151 092,90 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 4 C 122/1999, o dovolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. júna 2007 sp. zn. 24 Co 72/2006

t a k t o :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25. júna 2007 sp. zn. 24 Co 72/2006 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa podaným návrhom z 10.6.1999 domáhal na prvostupňovom súde voči žalovaným zaplatenia istiny 151 092,90 Sk za vykonané stavebné práce na stavbe rodinného domu žalovaných.

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom z 14. júla 2006 č.k. 4 C 122/1999-286 zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na istine 32 977,10 Sk a úroky z omeškania vo výške 17,6 % od 27.6.1998 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť na náhrade trov konania žalovaným 1/, 2/ k rukám advokátky JUDr. E. S. 68 057,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. júna 2007 č.k. 24 Co 72/2006-315 zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovaných 1/, 2/

zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 151 092,90 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 27.6.1998 do zaplatenia do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vyslovil, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 96 120,- Sk k rukám jeho právnej zástupkyne do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní 1/, 2/ dovolanie. Poukázali na ustanovenie § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť dovolania vymedzili ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., lebo sa domnievali, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Nedostatok riadneho a preskúmateľného právneho posúdenia veci odvolacím súdom možno pokladať za inú vadu konania. Uviedli, že odvolací súd vec aj nesprávne právne posúdil vzhľadom na nesprávne skutkové závery a ich aplikáciu na právne predpisy. Navrhli zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaných navrhol dovolanie žalovaných zamietnuť z dôvodu, že toto smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré je správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným).

Podľa § 237 písm. d/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p. ustanovuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda bráni tomu, aby vec o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. V zmysle tohto zákonného ustanovenia ide o rovnakú (tú istu) vec vtedy, ak ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté a ak sa týka toho istého predmetu konania a tých istých účastníkov. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo o sebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako žalovaní a v druhom ako žalobcovia). Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní

vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania.

Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 32 977,10 Sk s príslušenstvom, pričom v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa sa odvolal žalobca, teda do zamietavej časti. Rozhodnutie súdu prvého stupňa teda vo vyhovujúcej časti, ktorou boli žalovaní zviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na istine 32 977,10 Sk s príslušenstvom, sa stalo právoplatným. Odvolací súd však zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi celú istinu, ktorá bola žalovaná vo výške 151 092,90 Sk. Rozhodnutie odvolacieho súdu je teda postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. d/ O.s.p., teda v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo. Na túto procesnú vadu síce žalovaní vo svojom dovolaní nepoukázali, ale v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. bol dovolací súd povinný na ňu prihliadnuť, aj keď nebola v dovolaní uplatnená.

Z uvedeného je zrejmé, že dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je naplnený. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky bez toho, že by sa musel zaoberať dovolacími námietkami, týkajúcimi sa právneho posúdenia veci podľa § 243b O.s.p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: